

strækkeligt til at begrunde en ændring af loven, så indgåelse af partnerskab kan ske ved en kirkelig eller religiøs handling. En ændring af loven på så spinkelt et grundlag kan efter regeringens mening opfattes som et utidigt pres på trossamfundene i et forhold, som må siges at høre ind under trossamfundenes indre anliggender. En ændring af loven må efter regeringens mening forudsætte, at der i et meget bredere omfang bliver udtrykt markante ønsker om det af trossamfundene.

Det forhold, at et flertal af folkekirkens biskopper nu har udsendt en vejledende ordning for gudstjenestelig velsignelse for par, som har indgået registreret partnerskab, viser, at holdningen i folkekirken til partnerskab ikke er statisk. Der er sket en betydelig udvikling i løbet af de seneste 10 år.

Det er muligt, at udviklingen vil fortsætte, så der på et tidspunkt kommer ønske fra folkekirken og måske andre trossamfund om, at det skal være muligt at indgå partnerskab ved en kirkelig handling. Hvis det sker, så vil det være naturligt igen at drøfte en lovændring, men indtil nu er der altså ikke udtrykt ønsker om det med en sådan vægt, at det vil være rimeligt at ændre lovgivningen.

Regeringen kan derfor ikke gå ind for det foreliggende lovforslag.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Altså det, som man kan sige at det her forslag lægger op til, og det vil jeg meget gerne bede ministeren om at bekræfte, er, at trossamfundene får en større frihed til selv at bestemme over deres indre anliggender.

I dag er det jo sådan, at vi fra lovgivernes side, fra Folketingets side, forhindrer trossamfundene i at vie homoseksuelle, selv om de skulle have et ønske om det. Det forslag, som ligger her til behandling i dag, lægger jo på ingen måde op til, at trossamfund skal vie homoseksuelle, men fjerner alene den tvang, der i dag gør, at de ikke må, selv om de gerne vil.

Kan ministeren ikke bekræfte, at det her forslag vil fjerne en lovgivningsmæssig hindring, et lovgivningsmæssigt indgreb i trossamfunds indre anliggender, som i dag eksisterer, og vil give trossamfund større frihed til selv at regulere, hvorvidt de vil vie homoseksuelle eller ej?

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Det kan man sige, hvis man dyrker en fuldstændig individualistisk og superliberalistisk holdning til tingene, hvor man siger, at bare der er en, som ønsker, at et eller andet skal kunne gøres og indgås i kirken, så skal reglerne ændres for alle.

Kl. 16.40

Men sådan er den danske folkekirke ikke, og sådan er de andre trossamfund heller ikke. Kirker er nu engang noget fælles, og det vil efter min mening, efter regeringens opfattelse, være forkert fra statsmagtens side at presse en sådan frihed igennem over for trossamfund, hvor det overvældende flertal ikke ønsker, at kirkens hus skal kunne bruges til noget sådant.

Man kan altså ikke se helt så individualistisk på det, som hr. Kamal Qureshi gør. En kirke er noget med menighed og fællesskab, og brugen af kirkens rum er noget, man skal være enige om.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jamen jeg er jo meget enig med ministeren. Det er jo selvfølgelig lidt pudsigt, at det er mig, der skal klandres af ministeren for at være liberal, men sådan kan det jo gå i nogle situationer, hvor det, som jeg ser det, er bedre at være frisindet end ikke at være frisindet.

Men er det ikke korrekt, at det her forslag ikke på nogen måde forhindrer, som ministeren også siger, hvilket jeg tror ministeren har meget ret i, at hovedparten af menighederne sagtens kan fastholde, at de ikke vil vie homoseksuelle, ikke vil bruge kirkens rum til at vie homoseksuelle? Andre trossamfund kan i øvrigt gøre lige sådan. De kan også sige, at de ikke vil vie homoseksuelle.

Men lovforslaget fjerner den barriere, som i dag forhindrer dem i kirken, som skulle ønske at vie de homoseksuelle, i at gøre det. Det vil sådan set sige, at de, der ikke ønsker at vie homoseksuelle, ved tvang forbyder dem, der gerne vil vie homoseksuelle, at gøre det.

Er det ikke at udøve tvang?

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Som det fremgik af min svartale, er der, så vidt jeg ved, kun et enkelt trossamfund, nemlig Forn Sidr, Asa- og Vanetrosamfundet, som har tilkendegivet, at man gerne vil have denne nyordning,